

[Svend Auken]

Hvis man eksempelvis sætter en arbejdsløshedsgrad på 3 måneder, var der sidste år 370.000 mennesker, der havde en arbejdsløshed, der varede længere end 3 måneder. Problemet er alle de mange mennesker, der er arbejdsløse, det er det, vi skal gøre noget ved, og der kommer ikke en eneste mere i arbejde ved at gøre vores dagpengesystem endnu mere indviklet og besværligt, selvfølgelig bortset fra dem, der bliver ansat som sagsbehandlere i a-kasserne. Hvis statsministeren skal henvise til, hvor der er sket den største udvidelse af beskæftigelsen i hans regeringsperiode, så er det i a-kasserne under fagbevægelsen. Der har virkelig været tale om nyansatte, så det forslår noget. Vi ville meget hellere give de ledige nogle valgmuligheder, det er det, der er brug for. Lad os give dem mulighed for selv at vælge nogle uddannelsesforløb, lad os give dem nogle chancer for at klare sig i stedet for, at vi sidder centralt og vil dirigere deres tilværelse.

Men selv – og det skal være min sidste bemærkning – nok den bedste arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitik kan ikke løse det problem, der hedder mangel på arbejdspladser, og derfor er det så utrolig vigtigt, at alt, hvad der sikrer, at beskæftigelsen øges i samfundet, hvad enten det er inden for industrien, inden for den private sektor, på grænseområdet mellem den private og den offentlige sektor, eller det er på udvalgte serviceområder, hvor befolkningen har brug for, at der udføres et øget stykke arbejde, bliver gjort, og i så henseende og målt med den alen må jeg sige, at både statsministerens første indlæg og statsministerens andet indlæg var en stor skuffelse.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Mine taler har nu i mere end 9 år altid været en skuffelse for hr. Svend Auken. Det ville have givet mig anledning til stor ængstelse, hvis det ikke skulle have været tilfældet også i dag.

Jeg tager ordet, fordi jeg må tilbagevise hr. Svend Aukens synspunkt om, at regeringen skulle have krævet eller foreslået begrænsninger i hjemmehjælpen, det er ikke tilfældet. Tværtimod har regeringen lagt den største vægt på, at vi, da vi i foråret skrev aftalen med kommunerne om de kommende års kommunale økonomiske udvikling, fik et ekstra beløb til rådighed for en forbedring af hjemmehjælpen, og dette beløb var 250 mio. kr. Jeg kan godt

sige, at for mig personlig var det en meget stor glæde, at det indgik i aftalen med kommunerne. Med andre ord er kommunerne nu i stand til at sørge bedre for dækning af hjemmehjælpsbehovet end før, og dertil kommer så f.eks. projektet om at få et større antal af de unge til at være assistenter på hjemmehjælpsområdet, så der må være en vej frem.

(Kort bemærkning).

Eva Fatum (S):

Jeg sad spændt og ventede på et svar fra statsministeren, og jeg sad spændt og ventede på et svar fra fiskeriministeren om problemerne på Bornholm. Bornholm står altså i en situation, hvor vi mister omkring 1.500 arbejdspladser, hvis torskekvoten halveres, hvad der er store udsigter til.

Mit helt konkrete spørgsmål var: Hvad vil regeringen gøre for at formindske Bornholms store arbejdsløshed, der i vid udstrækning er begrundet i fiskeriets problemer? Er det ikke muligt at få fiskeriministeren til at fortælle her fra talerstolen, hvad han vil gøre for Bornholm?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nej, regeringen har ikke tvunget kommunerne til at afskedige hjemmehjælperne, regeringen har ikke tvunget kommunerne til, at folk skal være på venteliste for at få passet deres børn, regeringen har ikke tvunget kommunerne til at nedlægge de små sygehuse, regeringen har ikke tvunget kommunerne til at have lang ventetid selv på vigtige operationer, regeringen har ikke tvunget kommunerne til at sætte deres anlægsprogrammer fuldstændig i stå, sådan at bygge- og anlægssektoren i dag lider. Nej, regeringen har næsten – jeg siger næsten – overhovedet ikke noget ansvar for den kommunale økonomi.

Problemet er bare, at den mangel på beskæftigelsesudvikling, der er i det danske samfund, og dermed de svigtende indtægter og stigende udgifter, der er for kommunerne, og den stramme økonomiske ramme, regeringen har prøvet at lægge ind over de økonomiske forhandlinger, i praksis også tvinger kommunerne til at gøre ting, som statsministeren og jeg tilsyneladende er enige om at det er betænke-